

Беручи до уваги зміни у характері сучасних воєнних конфліктів, невідпинний розвиток озброєнь та бойової техніки, поширене використання дистанційно керованих та автоматизованих засобів ураження (а також істотне збільшення руйнівних можливостей останніх), потрібний міжнародний нормативно-правовий акт, який був унормовував ведення бойових дій у повітрі, визначав (з урахуванням особливостей саме цих бойових дій) ознаки повітряних суден-комбатантів, засоби та методи їх правомірної атаки, передбачав категорії засобів та осіб, яким гарантовано особливий правовий захист, встановлював перелік заборонених дій (засобів, методів) під час бойових дій у повітрі та при атаці з повітря та ін.

Підсумовуючи, слід наголосити, що розробка та прийняття такої конвенції є нагально необхідним саме у сучасних умовах, і подібна ініціатива з боку нашої держави дозволила б істотно зміцнити її становище на міжнародній арені.

Література

1. Declaration to Prohibit the Launching of Projectiles and Explosives from Balloons and Other Methods of Similar Nature: adopted on July 29th, 1899. URL: <https://ihl-databases.icrc.org/applic/ihl/Treaty.xsp?documentId7EFA56971B2B2BCCC12563CD002D66E1&action=openDocument>.

2. Convention on Laws and Customs of War on Land: adopted on October 18th, 1907. URL: http://avalon.law.yale.edu/20th_century/hague04.asp.

3. Rules of Air Warfare: drafted in December, 1922 – February, 1923. URL <https://ihl-databases.icrc.org/ihl/INTRO/275?OpenDocument>.

4. Protection of Civilian Populations Against Bombing From the Air in Case of War: resolution of the League of Nations Assembly, September 30th, 1938. URL: <http://www.dannen.com/decision/int-law.html>.

УДК 341.363(043.2)

Малій М.І., аспірант,
Київський університет права НАН України, м. Київ
Науковий керівник: Біленчук П. Д., к.ю.н., доцент

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ З ПРОТИДІЇ КОСМІЧНІЙ КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ

Починаючи з 1991 року при Генеральному Секретаріаті Інтерполу діє Робоча Група з проблем комп'ютерної злочинності, яка вивчає цей вид злочинів в різних країнах світу, розробляє рекомендації, допомагає у стандартизації національних

законодавств, напрацьовує методичний досвід запобігання і розслідування комп'ютерних злочинів.

За час існування Робоча Група створила сучасну класифікацію комп'ютерних злочинів, розробила уніфіковану форму повідомлення (запиту) про такі злочини, створила довідник "Комп'ютери та Злочини". Намагаючись стандартизувати методи та процедури запобігання та розслідування кіберзлочинів у різних країнах світу, щорічно організує навчальні курси по підготовці та перепідготовці національних кадрів кіберфахівців (кіберполіцейських, кіберкриміналістів, кіберекспертів).

Сьогодні особлива увага приділяється саме питанням міжнародного співробітництва при запобіганні, протидії і розслідуванні комп'ютерних злочинів. В багатьох країнах світу для запобігання і протидії цим видам злочинів створені спеціалізовані кіберпідрозділи, які займаються виявленням, розслідуванням комп'ютерних злочинів та збором іншої інформації з цього питання на національному рівні. Саме спеціалізовані національні поліцейські підрозділи утворюють головне ядро сил протидії міжнародній комп'ютерній злочинності. Такі підрозділи вже створені і діють тривалий час у Сполучених Штатах Америки, Канаді, Великобританії, Німеччині, Індії, Китаї, Швеції, Швейцарії, Бельгії, Португалії, Австрії, Польщі, Японії та багатьох інших країнах світу.

Для того, щоб інформація з інших країн світу швидко та у доступній формі (мова повідомлення, специфічні терміни, коди злочинів тощо) надходила до національних спеціалізованих кіберпідрозділів (якщо їх не має, то до інших компетентних органів), а також для оперативного обміну такої інформації між країнами Генеральний Секретаріат Інтерполу ще у 1994 році рекомендував всім країнам членам організації створити національний центральний консультативний пункт з питань запобігання і протидії комп'ютерній злочинності (national central reference point) та закріпити конкретних співробітників для роботи з інформацією про комп'ютерні злочини. На даний час в європейських країнах вже створені такі пункти, які надсилають інформацію до Генерального Секретаріату Інтерполу про результативність їх діяльності з запобігання і протидії кіберзлочинності. Ці пункти створені, як правило, в апараті Національних Бюро Інтерполу або у спеціалізованих підрозділах, які займаються комп'ютерною злочинністю або економічними злочинами. На базі НЦБ Інтерполу в Україні такий пункт був також створений ще 17 вересня 1996 року.

Це дало можливість українським дослідникам накопичити матеріал про законодавче регулювання та організаційний досвід

запобігання та протидії комп'ютерній злочинності в різних країнах світу, підготувати ряд аналітичних оглядів і публікацій з цих питань, ознайомити співробітників МВС, СБУ, прокуратури, суддів з цим новим для України видом злочинів, внести конкретні пропозиції по удосконаленню чинного кримінального та кримінально-процесуального законодавства України.

Слід зазначити, що Законом України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» від 5 жовтня 2017 року законодавчо закріплені доктринальні засади забезпечення кібербезпеки України, а також закладено правові основи діяльності Національного координаційного центру кібербезпеки. Згідно положення цього закону Національний координаційний центр кібербезпеки є робочим органом Ради національної безпеки і оборони України, який здійснює координацію та контроль за діяльністю суб'єктів сектору безпеки і оборони, які забезпечують кібербезпеку, вносить Президентові України пропозиції щодо формування та уточнення Стратегії кібербезпеки України.

УДК 343.13(043.2)

Антон І.Ю., студент,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Літвінова І. Ф., к.ю.н., доцент

ПРОБАЦІЯ ЯК НОВА ПРАВОЗАСТОСОВНА ІНСТИТУЦІЯ В СИСТЕМІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ В УКРАЇНІ

Вивчаючи міжнародний досвід виконання покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, в країнах Європи багато науковців приділяють одному із сучасних явищ нашого часу – пробації.

Пробація – це форма умовного засудження, яка виступає, з одного боку, як альтернативна ув'язненню санкція, а з іншого – як правозастосовна інституція, спеціалізований орган чи служба, які виконують цю та деякі інші альтернативні санкції. Сутність пробації полягає у встановленні нагляду за злочинцем, який залишається в суспільстві, але на якого судом накладені певні зобов'язання й обмеження [2, с. 57].

Крім того, пробація спрямована на вивчення особи правопорушника, складання його соціально-психологічної характеристики та пропозицій до суду щодо обрання раціонального виду покарання. Головною метою пробації є захист суспільства,